

Tommy Kotter, piano, Annika Skoglund, sång, Rune Carlsson, trummor, Gilbert Holmström, tenorsax, Kjell Jansson, bas, och Mats Bergström, gitarr.

Spanskt, jazz och opera. Annika Skoglund och Kjell Janssons kvartett blandar och ger på Nybrokajen.

DET PROGRAM Annika Skoglund sjunger tillsammans med gitarristen Mats Bergström och Kjell Janssons kvartett spänner över spanska sånger, jazz och opera. Ett program där både jazzsångerskan och den klassiskt skolade sångerskan Annika Skoglund kommer till sin rätt.

Hon slog igenom som jazzsångerska i jazzgruppen Opposite Corner på åttiotalet men övergick senare till klassisk sång och opera, och inom det fältet har hon gjort en bred internationell karriär på operascener och konsertstrader.

LÄNGE TOG DEN KLASSISKA repertoaren toaren överhanden, men nu har jazzen fått större utrymme igen.

-Jag är väldigt mån om att hålla kvar allt jag har i mitt hjärta, säger hon.

De spanska sångerna av bland andra Manuel de Falla

och Federico Garcia Lorca har hon länge haft på sin repertoar och de upphör inte att fascinera henne:

-De har en vacker folklig stil som är lätt att anknyta till och sådana fantastiska sångliga kvaliteter med färger och klanger som passar mitt sätt att sjunga, säger hon.

Annika Skoglund sjunger också en svit av den baskiske kompositören Jesus Guridi och av den mer kände Enrique Granados.

-Jesus Guridi är ganska okänd i Sverige men hans sånger är också de folkloristiska och otroligt sensuella. Granados kärlekssånger, som jag sjunger, är mindre folkliga i tonen och mer komplexa. Och helt fantastiska!

Stora delar av sin spanska reper toar har Annika Skoglund sjungit in tillsammans med pianisten Roland Pöntinen.

DE SPANSKA SÅNGERNA alternerar med nykomponerade jazzballader av basisten Kjell Jansson, en samling jazzstandardlåtar och en lek med Habaneran ur Bizets "Carmen" - en opera hon för övrigt sjungit på scen.

Samtidigt som Annika Skoglund turnerar med spanska sånger och jazzballader avslutar hon en turne tillsammans med Södertäljeoperans uppsättning av Ponchiellis "La Gioconda".

-Den har fantastiska musikaliska kvaliteter. Det är synd att den inte spelas oftare.

Annika Skoglund säger att den visserligen är svårsjungen och att intrigen är banal, men det kan knappast vara något hinder. Det är ju knappast någon brist på banala intriger inom operakonsten.

CALLE PAULI